

ВИД ІЗ БАЛКОНУ

На велотренажері
Крутячи педалі,
Аналізую цифри,
Що дає табло,
Вдивляюсь із балкону
У знайомі далі
І вкотре бачу, як
Міняється село.

В залитих щедро сонцем
Вранішнім просторах
Колись ряди теплиць
Опаленням гули,
Всю довгу ніч світилося
Тепличне море,
На восьме березня
Тюльпани там цвіли.

Тепер пустир з кущами
Простір поділяє,
Кругом високий
Та густий чортополох,
Цвіте бур'ян
І алергія дощуляє,
Від спеки навіть
Цвіт цей пересох.

Не встигли поділити
Ще колись квітучі,
Ділянки, що сьогодні
Вітами сплелись,
Хазяїна чекають
Хащі ці колючі,
Бо вже давно
Господарі перевелись.

Але трапляється,
Що зникне алергія,
Коли приємне щось
Зустрінетесья тобі,
Як оселедці ті,
Що продають в Сергія,
Аж хочеш облизати
Пальчики собі.

Таке тепер не тільки
У селі моєму,
По всій країні
Залишились лиш сліди
Квітучого колись
На цій землі Едему,
Ніде не знайдеш,
То даремно й не ходи.

Але у протилежні

Вікна подивитись,
Побачиш там,
Що красивішає село,
І дуже хочеться
До тих часів дожити,
Як тут заб'ється
Знов цілюще джерело.

Хотілось би колись,
З роками, ще побачить
В селі господаря
Такого як Сергій,
Такі, як він,
Уміють добре працювати,
До того ж наш, Щасливський він,
А значить свій.

Господар з'явиться,
Коли всі будуть мати
Потребу в ньому,
Та не скоро плине час,
Не варто бісером
Перед свиньми метати,
Поки не закінчиться
Цей бедлам у нас.

Дата написання вірша: 2021-01-10